

Nenadále tajné zmizení církve

¹ To musí zapůsobit dobře, takový úvod, vidíte? V pořádku. Skloňme nyní na chvíli naše hlavy a budeme se modlit před otevřením Slova.

² Pane, říkáme jako ti ve starých dobách: „Byl jsem šťasten, když mi řekli, „půjdeme do domu Hospodinova“. „Nenalezneme dnes místo, kde by nám bylo lépe, než nacházet se rovnou zde, ve shromáždění Páně, na bohoslužbě.“ I když venku možná prší a je tam hodně utrpení a bídy, ale když se nacházíme ve Tvé přítomnosti, máme úsměv spokojenosti, neboť víme, že Ty tomu porozumíš a působíš, že všechno pracuje pro naše blaho.

³ Žádáme dnes ráno za mimořádné požehnání pro ty, kteří nebyli schopni se dostat na tyto bohoslužby. Možná by mnozí přišli, kdyby nebylo tak špatné počasí. Ale ať najdou útěchu při čtení tvého Slova a poslouchání kazatelů prostřednictvím rozhlasu a programů, které jsou určeny pro tyto lidi.

⁴ Chceme Tě poprosit, abys požehnal zejména ty, kteří jsou přítomni v Božské přítomnosti, za jejich úsilí přijít sem dnes ráno, aby slyšeli slova Páně, a sloužili Mu žalmy, modlitbou a díkuvzdáním.

⁵ A prosíme, Bože, aby ses dotkl těl těch, kteří jsou nemocní a nuzní, kteří jsou teď v očekávání a přijeli z daleka, abychom se za ně modlili.

⁶ A prosíme Tě, abys vzlédl na nás a promluvil k nám, abychom my, kteří jsme zde přítomni dnes ráno, provedli inventuru naší situace. „Prozkoumej mne,“ řekl jeden prorok, „a vyzkoušej, jestli je ve mně nějaká špatnost.“ A pak, Pane, v tomto zpytování, pokud najdeš v nás nějaké zlo, očisti nás, Pane, zatímco pokorně vyznáváme naše hříchy a naše špatné skutky.

⁷ A prosíme pouze o to, když pohledíš na Ježíše, tvého Syna, který zemřel pro smíření za naše hříchy a naše nepravosti, aby se na nás rozpomenul. Zatímco vyznáváme, že věříme, že On zemřel a vstal z mrtvých proto, abychom měli tu výsadu toto činit dnes ráno. Vyslyš, Pane.

⁸ A promluv k nám skrze Tvé psané Slovo, zatímco i nadále

očekáváme, abychom Tě slyšeli. Prosíme v Ježíšově jménu. Amen.

⁹ Dnes ráno chceme otevřít Písma a číst z epištoly k Tesalonickým 5. kapitoly. A dnes ráno tu máme ty, kteří žádají o modlitbu. Nu což, tuším, že modlitba se bude konat bezprostředně po službě kázání. Vy, kdo otevíráte vaše Bible, přejdeme na chvíli k 1. Tesalonicenským, 5. kapitole a budeme na chvíli číst.

¹⁰ (Nějaký bratr říká: „Propustť třídy nedělní školy“ - vyd.) Promiňte, zatímco otevíráte vaše Bible, je to... Děti nebyly ještě propuštěny do jednotlivých tříd. Jděte teď rovnou do vašich tříd, malé děti a starší, a tak dále. Jděte teď do vašich tříd.

¹¹ A zatímco, pokud už můžete číst nebo otevřít vaše Bible v 1. Tesalonicenským, 5. kapitole.

¹² A pokud je to možné, pokud naše staršovstvo je teď tady, chtěl bych se s nimi vidět krátce po bohoslužbách, v kanceláři Diakonů, ohledně určitých záležitostí. Pokud tady nejsou, ať jim někdo vzkáže, že bych se chtěl s nimi vidět dnes večer, těsně před bohoslužbou v kanceláři Diakonů.

¹³ Nyní, jako téma chci vzít tento dnešní ranní text: „*Nenadálé, tajné zmizení Církve.*“

¹⁴ Nuže, dovolte mi, abych to znovu připomněl, protože jsem neměl dost času promyslet mé poznámky, měl jsem naspěch. Včera jsme byli pryč, a vrátili jsme se opravdu až velice pozdě večer. A chvátal jsem zde dnes ráno, ale toto mi přišlo na mysl. A snad později vystihnou něco, co někomu prospěje. Líbí se mi tento námět: „*Nenadálé, tajné vytržení Církve.*“ A nyní v 1. Tesalonicenským, 5. kapitole.

O časech a dobách vám pak není potřeba nic psát, bratři,

neboť sami dobře víte, že Pánův den přijde jako zloděj v noci.

Až totiž budou říkat: „Pokoj a bezpečnost,“ tehdy na ně nečekaně přijde zhouba, tak jako bolest na těhotnou ženu, a neuniknou.

Vy, bratři, však nejste ve tmě, aby vás ten den překvapil jako zloděj.

Vy všichni jste synové světla a synové dne.

Nepatříme noci ani tmě.

Nespěme tedy jako ostatní, ale bděme a budme strážliví.

Vždyť ti, kdo spí, spí v noci a ti, kdo se opíjejí, jsou opilí v noci.

15 Přál bych si, abyste se podívali na předchozí stránku, pokud to máte tak zeměpisně uspořádáno ve vaší Bibli, 16. 17. a 18. verš 4. kapitoly 1. Tesalonicenským.

Vždyť až zazní zvolání, hlas archanděla a Boží polnice, sestoupí sám Pán z nebe a mrtví v Kristu vstanou jako první.

Potom my, kdo zůstaneme živí, budeme spolu s nimi v oblacích uchvázeni do vzduchu vstříc Pánu; a tak budeme navždycky s Pánem.

Proto se navzájem potěšujte těmito slovy.

16 Nechť Pán přidá své požehnání ke čtení Svého svatého Slova.

17 Je to neobvyklé, mluvit ráno na téma jako je toto, když jsem sem přišel, abych sloužil nemocným. Ale je zde větší nemoc, než ta tělesná. A je mnohem důležitější, abychom byli zdraví na tuto významnou událost, která se má brzy stát, takže kdybychom třeba i zesnuli v Pánu, to znamená, zemřeli, jak se o tom za chvíli dozvíme. Je tedy lepší, abychom byli hotoví. Raději bych byl nemocným člověkem, připraveným na Pána, než zdravým člověkem, nepřipraveným odejít s Pánem. Ale ať už je to jakkoliv, Bůh si přeje, abychom byli současně zdraví i připraveni, duše a tělo. „Který odpouští všechny naše nepravosti, který uzdravuje všechny naše nemoci.“ On zemřel pro jedno i druhé.

18 Tak tedy, dnes jsem uvažoval o tomto tématu, o: „Nenadálém a tajném.“ Líbí se mi to. Bůh...

19 Lidé dnes žijí krátce před příchodem Pána Ježíše, jako kdyby měl poslat sem dolů, do všech novin, zástupy andělů a po dobu roku, a tak dále, oznamovat to napříč celým světem v novinách: „V ten a ten den přijde Ježíš.“ A bylo by to odvysíláno rozhlasem a bylo by to v televizi a všude, den, a dokonce hodina, kdy On se chystá přijít. Takto dnes žijí lidé.

20 Ale Bůh řekl ve svém Slovu: „Budu jako zloděj v noci, když

přijdu.“

²¹ Bude-li to tak, lidé si budou říkat, protože takto dnes smýšlí svět: „Ó, dobře, je spousta času. Bude... bude to včas oznámeno.“ Ale, podívejte se, vskutku to je oznámeno, ale je to tajné oznámení. Je to pro ty, kteří jsou mu ochotni naslouchat. Pro ty, kteří to jsou ochotni zvážít a zároveň, kteří milují Pána.

²² Nyní myslím o tom, co řekl Pavel, když řekl: „Je pro mne odložena tam nahoře koruna spravedlnosti, kterou mi v onen den dá Pán, spravedlivý Soudce.“ Pak se zastavil. Všimli jste si toho? A řekl: „Nejen pro mne, ale pro všechny, kteří milují Jeho příchod.“ Pokud milujeme Jeho příchod!

²³ V dnešním světě si lidé obvykle myslí, že příchod Páně je hrozná, děsivá věc. Ó, svět může dospět ke svému... „Nemluvte mi o tom,“ říkají. Nechtějí vědět o těchto věcech. Nezajímají se o ně; pouze o dnešek. Ale ti, kteří milují Pána, milují Jeho příchod.

²⁴ Co, kdyby někdo z našich milovaných, někdo ze starých lidí, jehož maminka odešla nebo otec, nebo dítě, a byli odloučení po tak mnoho let, a věděli byste, že se mohou každou chvílí ukázat? Jakže, uklidili byste celý dům. Byli byste připraveni a vyhlíželi na cestu, protože každé osvětlené auto, které k vám odbočí, mysleli byste, že to jsou oni.

²⁵ Nu, stejně tak by Církev měla bdít na příchod Páně. Vše uspořádáno, vše připraveno, vše sbaleno a hotovo odejít, jakmile přijde, protože: „Bude to během krátké chvíle, v okamžiku.“ Zkuste spočítat, jak dlouho trvá mžiknutí oka a právě tak dlouho bude trvat vytržení Církve.

²⁶ Víte, nepřítel vždycky používá taktiku, kterou — kterou používá Pán. Víte, když on uviděl, že Bůh se chystá mít spravedlivou Církev, a věci, které se On chystá učinit, nepřítel použil tu stejnou strategii. On má také církev, má také lid, který je velice zbožný. A oni jsou velice cílí, jako zbožní lidé, protože on ví, že Kristova Církev je stejná.

²⁷ A tak je to i v armádě. Četl jsem kdysi článek o nenadálém přepadení Pearl Harbouru. Ve skutečnosti to nebylo tajné přepadení. Oni byli varováni, že se Japonci chystají toto učinit. Smutné na tom je, že toto varování nebrali na vědomí. Viděli znamení a seskupování se japonské armády, a velké lodě naložené municí a hrozba visela ve vzduchu. Nacházeli se přesně na pokraji invaze, ale nebrali to na vědomí.

²⁸ Stejně tak je to dnes s církví. Církev je na linii soudu, ale nebere na vědomí příchod Páně. Pak Jej tedy nemůžete obviňovat.

²⁹ Vyprávěli, že v Pearl Harbournu se o tom hodně šušovalo, že totiž Japonci mohou zaútočit každou chvíli a že jejich obrovské loďstvo vyrazilo po moři a pomalu, ale neustále se pohybuje směrem k Pearl Harbournu, a že oni si z toho dělali legraci. A říkali: „Ó, co za nesmysl. Jste stavitelé beznaděje. Jste kadeti nepokoje. Neuvažujete o ničem jiném, než o nesnázích.“

³⁰ A té noci, těsně před tím velkým útokem, ke kterému došlo následujícího rána, se tam konala velká zábava, v samotném Pearl Harbournu se pořádal veliký mejdan. A bez ohledu na to, nakolik se jich pokoušeli přesvědčit, že se Japonci blíží, oni nadále nechtěli vzít toto varování na vědomí.

³¹ Podívejme se na ně během několika minut. Vydává se tam krátký rozhlasový bulletin. Někáká stručná zpráva na okraji novin, asi jako oznámení v novinách o uzdravovací kampani, pouze stručná zpráva, že Japonci jsou na cestě mořem, obrovské loďstvo směřuje tímto směrem. „Nesmysl,“ říkají někteří. „Nevěříme takovému brebtání. Tímto nás chcete postrašit?“

³² A pak shledáváme, blíží se noc, nahlížím do jiných domovů a místo toho, aby se chystali opustit město, mladé dívky se oblékají do svých nových šatů, a tak dále. Jdou na ty veliké oslavy, které se budou konat.

³³ A rovněž armádní důstojníci jsou tak zaneprázdnění vypisováním malých propustek, aby se vojáci mohli zúčastnit tohoto mejdanu, toho velkého, pijáckého mejdanu. A nákladáky řvou a vrčí přepravou jejich nejlepšího piva a vína a ostatních věcí pro tento mejdan. A po celou dobu se tato japonská flotila blíží a oni odmítají uposlechnout varování.

³⁴ A jakmile začíná zapadat slunce, všichni jsou shromáždění v tom velkém hostinci, na tomto místě. Možná někde stranou barman leští pult nebo něco jiného, a řekne: „Heleď, došly k tobě ty fámy?“

„Ne, myslím, že ne,“ odpověděl oslovený muž.

³⁵ „Ó, vyprávěli něco o japonské flotile, která se sem blíží.“ A někdo jiný ještě utrousil slovíčko do jejich rozhovoru.

³⁶ A tu se nějaká mladá, hloupá holka začala vychloubat a vytáhla si nohy na barový pult, a řekla: „Vy tupci, nevíte, že jsme tu proto,

abychom se vesele bavili a ne řečnili o válce?“

³⁷ Není-li to přesně to, co dnes říká tento svět o příchodu Páně! „Vy zaostalí zpátečníci, zaspali jste dobu, proč se oblékáte a jednáte tímto způsobem.“ Ale my vyhlížíme to tajemné, nenadálé zjevení se Páně. Protože něco visí ve vzduchu, poselství Svatého Ducha, které nám říká, že tento příchod je blízko.

³⁸ Pak, když je tento mejdan v plném proudu, a, ó, musela to být hrozná věc té noci. Protože se vypráví, že občas této noci vzali mladou dámu, dívku s hezkou postavou, svlékli ji a vložili na malý vozík v jejím spodním prádle a projížděli s ní ulicí sem a tam, a skvěle se bavili. A po celý ten čas Japonci získávali na čase, blížili se.

³⁹ Pak, následujícího rána, když muži na hlídce a pozorovatelé leteckých spojovacích jednotek, a tak dále, byli celou noc venku, opilí a pobíhali s těmito ženami sem a tam, byli následujícího rána ospalí a unavení, po tom velikém mejdanu, že byli při práci zastiženi ve spánku.

⁴⁰ A obávám se, že to bude obdobné při příchodu Páně. Církev je tak namyšlená a je opilá starostmi o tento svět, že bude nalezena ve spánku na svém stanovišti při příchodu Páně.

⁴¹ A potom nad město přiletěla letadla a shazovala bomby a rozdrtila je na padrtě. Proč? Poněvadž nebrali vážně varování. A tato mladá dáma, spolu s těmi ostatními, když se tito suroví Japonští žoldáci dostali dovnitř, znásilňovali je na ulicích a následně řezali noži na kousky, a tak dále, protože když nebudete dbát varování, pak zbude pouze jediná věc, totiž soud.

⁴² Ó, jestliže byla někdy doba, ve které se Amerika nacházela ve svém nejhlubším úpadku, je to právě teď, ve své nemravnosti a lhostejnosti! Evangelium bylo kázáno od břehu ke břehu. Znamení a zázraky byly předvedeny a staly se velké divy, a oni neustále pokračují v hýření, opilství, v ignorantství a posmívání se.

⁴³ Ze dvou set tisíc kazatelen v Americe, v protestantských církvích, jsou dnes zapotřebí za těmito kazatelnami proroci Páně, kteří se nebojí metat Boží hromy soudu na toto pokolení hříšných lidí, kterým se zvěstuje. Potřebujeme proroky, jako Izaiáš, který pozvedal hlas a říkal: „Bezbožné pokolení!“ A jak on odsoudil tuto generaci a zvěstoval jim nadcházející soudy.

⁴⁴ Ale dnes se příliš mnoho našich kazatelů bojí říci o těchto

věcech. Obávají se vyslovit bezprostřední svědectví varování, jelikož by to mohlo ohrozit jejich zaměstnání. Museli by opustit svou denominaci, své kazatelny. Museli by možná odejít a museli by přijmout nějaké jiné místo v nějaké jiné církvi a podobně. Je to velice špatné, že máme takové lidi za našimi kazatelny.

45 Potřebujeme muže jako John Wesley a Martin Luther z rané reformace. Potřebujeme muže jako Pavel, který je ochoten odevzdat všechno a zasvětit se i kdyby to znamenalo oddělení se od toho života, jakožto svědkové pravého evangelia Ježíše Krista.

46 Místo toho dnes vzdělání a společnosti, se všemi možnými divokými a delikátními odstíny a jejich vlastními pocity, zaujaly místo Ducha svatého v církvi.

47 Je nám zapotřebí dnes křičet pro Ameriku o muže Bohem poslané a Bohem naplněné s mocí Ducha svatého, kteří se nebojí pozvedat hlas proti těmto špatným věcem, a varovat lidi před nadcházejícím soudem.

48 Bůh v žádném případě nedovolí tomuto národu uniknout soudu. Pokud by toto Bůh učinil, musel by vzkřísit Sodomu a Gomoru, a omluvit se jim za jejich potopení, i když to byli tak špatní lidé. Nemáme žádnou — žádnou výjimku v Božích očích. Kam jsme to dospěli, vždyť to prosáklo do naší politiky, vždyť to prosáklo do naší vlády, která je prohnílá od hlavy až k patě. Není už více žádné spravedlnosti, pouze v Bohu.

49 Ó, říkáme, že se spoléháme na OSN, spojené národy. A ony už nejméně před pěti lety sestávaly v 51 procentech z komunistů, národy v OSN. Není se na co spolehnout, pouze na Slovo živoucího Boha. Nemůžeme se nyní na nic spoléhat, na žádnou politiku.

50 V posledních tři a půl měsících jsem se nacházel ve zkouškách, pod těžkou palbou, snažili se mne obvinít, že jsem páchal něco špatného, když procházely peníze touto modlitebnou, za shromáždění. Pročež naše staršovstvo podepsalo prohlášení. A není zde ani jeden člověk, který kdy navštívil moje shromáždění, kterému bych veřejně neoznámil, že tyto peníze, které byly vybrány v našich... v mých bohoslužbách, byly spravovány touto modlitebnou. A oni teď říkají, jelikož jsem je nechal projít církví, že jsem se pokoušel ošidit vládu, a chtějí mne za to uvěznit na dvacet let ve Fort Leavenworthu, v Kansasu.

51 Řekl jsem: „Jaké že je to slovo napsané nad naší soudní síní,

„Spravedlnost?“ Ono pro mne nemá větší význam, jako kdyby tam vůbec nebylo.“ Řekl jsem: „Vždyť všechno, co mi doporučili udělat vaší lidé, jsem udělal. A nyní říkáte, že již nejsou více ve vládě.“ Jak je to možné? „Když vyřídíte jednu věc a zdůvodníte ji, a oni zatím vyhrabávají stále něco jiného.“ A nejen to, ale oni jsou slaboši.

⁵² Učinil jsem toto prohlášení u federálního soudu. Řekl jsem: „Kdyby komunismus obsahoval křesťanství, pak bych byl komunista.“ Ale nemohu, jelikož oni popírají křesťanství.

⁵³ A tak mám pouze jednu ruku, které se mohu chopit, a to je neměnná Boží ruka, protože vím, že On bude respektovat pravdu a poctivost a musím se z toho dostat podle spravedlnosti.

⁵⁴ Ale chci vám dát na vědomí, že zde není nikde žádná naděje, kromě té jediné, v příchodu Páně.

⁵⁵ Ó, je to takový den, ve kterém žijeme — hrozná doba! Vždyť, každá hmotná věc, dokonce samotná církev, církevní lidé, církevní denominace, jsou tak zaujati svými malými — svými malými rozdíly, že nemohou mít obecenství s druhými, nemluvě o přijetí varování, že příchod Páně je blízko.

⁵⁶ Muži, jako je Billy Graham a Jack Schiller, a Oral Roberts, a mnozí významní evangelisté, a Charles Fuller, kteří mají misie na celém světě. Oni dělají všechno, nač jim stačí síly, aby varovali na příchod Páně. A právě tito muži, ti muži, kteří se pokoušejí činit dobře, jsou ti, které se naše vláda pokouší posekat na kusy.

⁵⁷ Řekl jsem někomu: „Pane, osmadvacet let mého života jsem položil na Boží oltář a pokoušel se činit dobře. A přál bych si, aby mi někdo pohlédl do očí a dokázal mi, že jsem se někdy něco pokoušel z někoho vytlouci nebo že jsem něco ve svém životě ukradl. Milostí Boží jsem čistý.“

⁵⁸ Toto pro mne neznamena víc, než pouhé lousknutí prsty. „Každopádně jste vinen! Jste diktátorem ve vaší církvi! Lousknete prsty a vaše církve dělají to, co ji řeknete!“

„Ó,“ řekl jsem: „Jak nespravedlivý může být člověk?“

⁵⁹ On řekl: „Dáváte lidem dary, když jim shoří domy. Zde je vaše poukázka, kdy jste dali vdově stovky dolarů a zaplatili její nájemné a podobné věci.“ Řekl: „Šel jste za staršími sboru a řekl jim, že se chystáte něco takového udělat?“

Řekl jsem: „Nikoliv, pane.“

„Proč tedy ne?“

⁶⁰ Řekl jsem: „Pán mi říká ve svém Slovu: ‚Nechť tvá pravice neví... tvá levice, co činí pravice.‘“

⁶¹ On řekl: „Tak tedy, vy chcete obhajovat váš případ Biblí, ale my vás soudíme dle zákona.“

⁶² Řekl jsem: „Který zákon je vyšší, lidský nebo Boží?“ Já se chopím Božího zákona.

⁶³ Před několika, asi před dvěma léty jsem byl na prázdninách a vracel jsem se domů.

⁶⁴ Zde v Indianě povolená rychlost na vozovce obnáší 65 mil za hodinu ve dne, je to na silnicích a dálnicích. A 60 mil za hodinu v noci, po západu slunce. Stejně je to v Kansasu. Obdobné je to v Illinois. Tak je to v Coloradu. Tak je to v Idahu. Tak je to ve Wyomingu.

⁶⁵ A na zpáteční cestě jsem uvázl na několik dnů ve sněhových závějích, zapříčiněných sněhovou bouří; a zrovna jsem dostal losa a byl jsem na cestě domů a chtěl jsem ho dát svým přátelům. A musel jsem pospíchat, abych utekl další sněhové bouři, která mi byla v patách, kdybych totiž znovu uvázl, pak by se mi maso zkazilo.

⁶⁶ A dostal jsem se už z Wyomingu, a dorazil do Nebrasky. Byl jsem už ve vnitrozemí asi 30 mil daleko. A z ničeho nic jsem se ohlédl dozadu a uviděl červené policejní světlo. Nikdy ve svém životě jsem nebyl zatčen. A tak jsem pokračoval. Pohlédl jsem, jel jsem 60 mil na hodinu, mimo... 30 nebo 40 mil vzdálen od nějakého města. A tak jsem pokračoval dolů silnici, velkou čtyřproudovou silnicí. A dával pozor na 60 mil v hodině. Pohlédl jsem dozadu a on se mne držel. A já jen sledoval.

⁶⁷ Viděl jsem to červené blikající světlo, a pomyslel si: „Proč mne nechce předjet. Má přece dost místa.“ A čekal jsem. Otevřel jsem okno a uslyšel sirénu. Nu, pomyslel jsem si: „Vždyť je to v naprostém pořádku.“ A on mne předjel a zastavil.

⁶⁸ Vystoupil jsem z auta. Myslel jsem: „Možná bylo nějaké sdělení v rozhlasu, které jsem opomenul nebo možná doma, moje žena nebo děti.“ Vystoupil jsem tedy z auta a cítil se naprosto nevinný.

On řekl: „Asi se divíte, proč jsem vás zastavil?“

Řekl jsem: „Ano, pane.“

⁶⁹ A on řekl: „Překročil jste dovolenou rychlost.“ Řekl: „Víte, jak rychle jste jel?“

Odpověděl jsem: „Ano, pane.“ Řekl jsem: „Jel jsem 60 mil za hodinu.“

On řekl: „To souhlasí. A je to protizákonné.“

Řekl jsem: „Copak, neplatí zde 65 v...?“

⁷⁰ „Ne, pane.“ Řekl: „Je zde 55. Překročil jste o 5 mil povolenou rychlost.“

„Ó,“ řekl jsem, „je mi líto, neměl jsem to v úmyslu.“

⁷¹ Řekl: „Předložte mi řidičský průkaz. Ukažte mi váš řidičský průkaz.“

⁷² Sáhл jsem do kapsy. Jakmile zahlédl slovo ‚duchovní‘, jeho oči zablyskly ohněm. Vzal svou knížku a začal mi vypisovat pokutu na částku dvacet čtyři dolarů a padesát centů.

Řekl jsem: „Chcete mi dát pokutu?“

Řekl: „Samozřejmě! Dávám vám pokutu!“

„Nu,“ řekl jsem: „Pane, to je v pořádku, ale já jsem nic neviděl.“

⁷³ On řekl: „Ó, je tam značka, hned za hranicí. Musel jste ji vidět.“

⁷⁴ „Nu,“ řekl jsem: „Uvázl jsem v brodu, totiž v závěji na čtyři dny a asi jsem to vůbec neviděl, pane.“

A on řekl: „V pořádku. Máte u sebe nějakou hotovost?“

Řekl jsem: „Pouze asi 12 dolarů.“

⁷⁵ „Tak tedy,“ řekl: „Budete tu stát tak dlouho, dokud nezaplatíte.“ Bylo asi deset nebo jedenáct v noci.

⁷⁶ Řekl jsem: „Pane...“ řekl jsem mu vše, co bylo zlé, o mase, a tak dále. To ho vůbec nezajímalo. Musel jsem tedy podepsat čestné prohlášení, že jim ty peníze pošlu.

⁷⁷ Když jsem přijel domů, napsal jsem soudci toho malého městečka, tomu malému smířčímu soudci, ke kterému jsem byl odkázán. A řekl jsem mu. Řekl jsem: „Pane, zasvětil jsem dvacet... asi pětadvacet let,“ v té době, „šestadvacet let službě Páně a pokoušel se obrátit zločince k Pánu Ježíši, pokoušel se ochraňovat váš život,

jakožto důstojníka, pokoušel se polepšit společnost a polepšit místo, kde bydlíme a slušné životní podmínky pro naše rodiny. Této službě jsem zasvětil dvacet a něco let a jen jsem překročil vaši čáru. Cítím, že byste mi to měli prominout.“ Řekl jsem: „Ale váš důstojník to nebral vůbec na vědomí. Zřejmě musí tak jednat, aby splnil své povinnosti. Ale obracím se na vás s prosbou, jakožto k soudci. Nejedná se tu o peníze; jedná se o princip. Je to první pokuta, která mi byla uložena a je to z peněz, které mi dávají lidé na živobytí, prostřednictvím církve.“ Řekl jsem: „Pokud budete tak laskav a promínete mi, budu si to cenit. Každopádně zde je poukázka, která byla notářsky ověřena, abyste si byl jist, že je to — je to naprosto v pořádku.“

⁷⁸ Bratře, on to podepsal a vzal to chladnokrevně. Proč? Jakže? A pak, skrze shnilou politiku a náboženské předsudky opomíjejí zločiny. Je to tak.

⁷⁹ Bůh nedovolí své Církvi existovat dlouho v takovýchto poměrech. Tento svět je zkorumpovaný. Politika je zkorumpovaná. Církev je zkorumpována. Co je nám zapotřebí, abychom s tím mohli něco udělat, je dostat dohromady bohabojné lidi a vzývat jméno Páně. Toto je zapotřebí udělat Branhamově modlitebně. Ó, přál bych si...

Když se koukám a pohlížím na to, asi bych chtěl hodně předejít dobu.

⁸⁰ A uvažuji kolika dalších věcí, se to týká, jakou cestou se ubírá církev; jak nechali poklesnout morálku lidí, jak jim dovolí žít, jak chodí tančit, a rock-and-roll, a oblékají se, jak je libo, a vše ostatní a stále si jdou stejně po svém, kvůli kazatelům jdoucím na kompromis.

⁸¹ Co je nám zapotřebí, jsou staromódní, Bohem posláni, z nebe narození kazatelé, kteří zvěstují pravdu, nehledě na to, koho to raní. Jako Jan, který řekl: „Sekera je přiložena ke kořenu stromu. A každý strom, který nepřináší dobré ovoce je vyřazen a vhozen do ohně.“ Jsou nám zapotřebí takoví kazatelé, proroci, kteří budou bombardovat a používat soudy Boží jakožto munici a trhavinu v tomto bezbožném stavu, v jakém žijeme.

⁸² Nikdy se nezbavíte hříchu popleskáním po zádech. Nezbavíte se hříchu vzděláním lidí. Naše programy jsou vyřazené a selhaly. Je zde pouze jeden léčebný prostředek na hřích, a to je Kristus, který je tím lékem. A to nikoli Kristus prostřednictvím intelektuálního vyznání víry, ale skrze křest Duchem svatým, k novému životu a obnovení. Toto je jediný léčebný prostředek na hřích, jediný prostředek pro národ. Je to jediný prostředek pro církev. Je to jediný prostředek pro lidi.

⁸³ Zde před nějakou dobou... Tuším, že mnozí z vás, kteří cestujete, jste tam byli. Mnohokrát jsem tam strávil celou noc na svých cestách na západ. Kde se mimochodem chystám jet, abych si ulevil, ulevil od těch vládních činitelů. Oni mne zde zadržují. Pročež, pokud by mne chtěli odeslat odsud pryč, mohou mne dostat rovnou zde. A chtěl bych jet na několik shromáždění na Západní pobřeží. A bude-li Pánu libo, budu projíždět tímto malým městem, které se jmenuje West Memphis v Arkansasu. Je to z Memphisu, Tennessee na druhé straně řeky. A na tomto místě chtěli utratit dva a půl miliónu dolarů za závodní dráhu, na herní podniky. Dva a půl miliónů dolarů na zneuctění a poskvrnění, aby mohli poslat duše do pekla. A potom chytají lidi, jako je Billy Graham, Oral Roberts, já, a ti, kteří trpí pro Kristovu věc, když nechají projít peníze církvi, a chtějí jim dát dvacet let federálního vězení. Byla to vždy vůle světa jednat takovýmto způsobem.

⁸⁴ Řekl jsem: „Mám bratry, kteří seděli ve federálním vězení.“

⁸⁵ Jeden z těch advokátů řekl: „Máš bratry ve federálním vězení?“

Řekl jsem: „Měl jsem.“

Zeptal se: „Kdo to byl?“

⁸⁶ Řekl jsem: „Jeden z nich byl bratr Jan, v Alcatraz na ostrově Patmos. A ten druhý byl bratr Pavel v římské federální věznici. A bratr Daniel byl také v domu vězení.“

⁸⁷ A bratr Josef, neboť byl obviněn z něčeho, v čem byl nevinný, sloužil po léta, a snažil se být opravdovým sluhou Putifara a jeho manželka jej obvinila. A byl odsouzen, a seděl ve vězení po léta, dokud jeho vousy a vlasy neurostly tak, že nemohl... Museli jej ostrážat, dříve než jej přivedli před faraóna. Jistě. A proč, pro něco špatného? Pro věc Kristovu! Přesně tak!

⁸⁸ A pak promrhají dva a půl miliónu dolarů za závodní dráhu, aby poskvřili a zatratili a poslali duše do pekla. Mluvíme o Bohu, který přijde brzy!

⁸⁹ Ale arkansaští lidé pro to něco udělali. Každá církev, nakolik si vzpomínám, devět nebo deset různých denominací v jejich společenství, se spolu sešli a řekli: „Je to špatné. A my to nechceme mít.“ A uspořádali modlitební shromáždění a zformovali modlitební řetěz, střídavě den a noc. A když soudci a ti federální muži, a ti ostatní šli následujícího rána na zasedání řídícího orgánu, aby to dojednali,

budou-li to moci postavit nebo ne, narazili na odpor a bylo to zamítnuto. Modlitba mění věci. Nestarám se o to, jak shnilý je tento svět, jak shnilá je naše země, náš národ, naši lidé; naše modlitby mění věci.

⁹⁰ Ale my se už více nezajímáme o modlitební shromáždění. Máme na starosti tolik jiných věcí, takovým způsobem prostě uvažujeme.

⁹¹ A pak, nejen toto, nejenže zamítli závodní dráhu, ale zamítli také, že nebudou smět ve státě Arkansas podnikat něco obdobného na léta a léta. Proč? Protože lidé, kteří jsou nazváni Jeho jménem, se shromáždili ke společné modlitbě.

⁹² Ó, dnes je nám zapotřebí, abychom byli svoláni dohromady a připravili se. A nespoleháli na kazatele, ale abyste vy, jakožto jednotlivci před Bohem, se připravili na příchod Páně a unikli celé této zkaženosti.

⁹³ Nehledě na to, jak vám budou říkat a co podniknou, to Boha nemůže ovlivnit. Bůh to i přesto učiní. On se spoléhá a očekává na nás. Ó, je!

⁹⁴ Někteří lidé říkají: „Nu, chodím do kostela v neděli ráno. Poslouchám svého pastora, který je skvělým kazatelem.“ To je v pořádku. Cením si to. Ale vy jste Amerika, svět, ať je to kdokoliv. Je zde však zapotřebí něco více, než pouhé dobré poselství za kazatelnou. Jedná se o tvůj život. Jedná se o tebe, abys byl hotov.

⁹⁵ Ve Zjevení 19. kapitole a 7. verši Bible říká v souvislosti s nevěstou Kristovou: „A ona se připravila.“ Ona se připravila. A ty, jakožto úd této nevěsty, musíš se připravit.

⁹⁶ Před nějakým časem kázal nějaký kazatel. A nacházel se tam člověk, který chodil do jeho kostela, ó, hezky dlouho. A onoho jitra přišel k oltáři. A řekl: „Pastore, nyní chci říci své svědectví, jak jsem odevzdal můj život Pánu Ježíši, což se stalo minulého večera.“

⁹⁷ A pastor řekl: „Nu, jsem rád, že to o tobě slyším, Jane. Že ses konečně rozhodl přijít a odevzdat svůj život Pánu, protože nechceme ranit tvé city, věděli jsme o tobě, že jsi byl velice bezbožný. Víme, že jsi špatně nakládal se svou rodinou. Prohrál jsi své peníze a propil je, a žil hrozným životem a tvá rodina živořila. A mé srdce je dnes ráno potěšené u vědomí, že jsi přišel dopředu, a chystáš se odevzdat svůj život Pánu Ježíši a chceš se stát jiným člověkem a sloužit Mu.“

On řekl: „Děkuji, pastore.“

98 On řekl: „Ale copak... Chci se tě na něco zeptat. Jaké kázání jsem kázal nebo který text jsem citoval, anebo která píseň se zpívala v kostele ze zpěvníku, jež tě přiměla k tomuto rozhodnutí?“

99 A když mu tento muž hleděl přímo do očí, se slzami stékajícími po jeho tvářích, řekl: „Pastore, to nebyla žádná tvá kázání, i kdyby byla sebelepší. To nebyla žádná píseň pěveckého sboru nebo nějaké sólo, ať by mohly být sebelepší.“

100 On řekl: „Můžeš tedy říci shromáždění, co tě přimělo k tvému rozhodnutí?“

101 On řekl: „Pracuji s člověkem, který je křesťan a já mu všelijak nadával. Nazýval jsem jej ‚holly roller.‘ Nazýval jsem jej náboženským fanatikem a všelijak, a jemu to vůbec nevadilo. On žil takovým životem, že nakonec si po tom všem našel v mém srdci místo, že jsem zatoužil stát se jako on. A právě proto jsem prosil, aby mne přivedl ke Kristu. Zatoužil jsem po Kristu, jemuž on slouží.“

102 Vidíte, Bůh jedná skrze pastora, aby připravil svou Církev. On působí skrze písně, aby připravil svou Církev. A On jedná skrze tebe, aby připravil svou Církev.

103 Jestliže nesplnil očekávání tvůj pastor nebo neustále selhává, budeš hledat jiného. Rychle to uděláš. Pokud váš pěvecký sbor nezpívá hezky nebo vaše sólo nevyzní dobře, pak řekneš dirigentovi, nebo zodpovědnému za hudbu: „Nedovol jím více zpívat. Takový zpěv mne jen znervózňuje.“

104 Ale co ty, jakožto jednotlivec? Jak ty pokulháváš ve svém denním životě? Jaký je tvůj vztah s Bohem, co Bůh říká o tobě, že máš být, zářícím světlem postaveném na hoře. Nikdo nemůže projít touto cestou, ani ji obejít, aniž by se nedozvěděl o Ježíši. Jakým druhem života žiješ? Takovým, který je ničemný, urážlivý, protivný a lhostejný? Nebo můžeš mluvit o pokoji a lásce, kterou jsi našel v Kristu?

„Ona se připravila.“

105 Ukázal jsem vám tu bezbožnost. A čas mi nikterak nedovolí, abych prošel věky a ukázal vám jak pokaždé, třeba v Babylonu, během té hlučné, noční zábavy, a tanců a pití, a tak dále, co se vlastně stalo. A napříč věky to bylo stejné. V každém věku měl Bůh hřímající proroky, se znameními a zázraky, kteří potupili tuto věc uprostřed celé této popularity, a stáli samotně pro Boha.

106 Nejen to, ale kdybych promluvil o době, ve které žil například

Štěpán, on nebyl prorok ani pastor, byl to pouhý úd těla Kristova. Ten malý chlapík byl onoho jitra postaven před radu Sanhedrinu a mluvil bez obalu před těmi, kteří jej potupili, a řekl: „Tvrdošíjní lidé, neobřezaného srdce a uší. Vy jste se vždycky protivili Duchu svatému. Jako otcové vaši tak i vy.“ On nebyl pastor.

¹⁰⁷ Neočekávejte, až váš pastor něco takového udělá. Neočekávejte, že to udělá vaše staršovstvo nebo výbor Diakonů. Vy musíte být připraveni. Je to individuální záležitost.

¹⁰⁸ A pamatujte si, Jeho příchod je tak nenadálý, že Církev odejde v okamžiku. A když shledáváme hřích na každém místě a hrozící soud, a bitevní loď Božího hněvu se blíží, jak tomu můžeme uniknout? Znamení se objevují. Ježíš přichází. Konají se veliké divy. Každý milový kámen ukazuje směrem k Jeho brzkému zjevení se, a stane se to v okamžiku.

¹⁰⁹ Jak to s námi vypadá dnes ráno, zatímco děláme inventuru? Kdybychom měli být dnes ráno osloveni a Pán Ježíš by sestoupil z nebes dnes ráno se zvukem ponoukajícím a troubou Boží, byli bychom nalezeni hotoví, jakožto tělo církve? Byli bychom nalezení hotoví, jakožto jednotlivci, abychom se připojili k těm, kteří povstali z mrtvých, kteří byli prokazatelně připraveni? Lhostejno, zda jsme připraveni nebo ne, Pán Ježíš každopádně přijde ve vyznačeném čase. Musíme být připraveni a musíme to udělat teď. Není nač čekat. Musíme vykoupit čas a připravit se.

¹¹⁰ Před nějakou dobou, je to vyprávění (na závěr), které mne zasáhlo, a slyšel jsem je před mnoha a mnoha léty.

¹¹¹ Tento tajný příchod Páně; nenadálý tajný odchod Církve. Pozorujte! „Dva budou na poli; jednoho vezmu a jednoho ponechám. Dva budou na loži; jednoho vezmu, jednoho ponechám.“ Ukazuje to, že příchod Páně se nebude konat v nějakém koutě, ale bude celosvětový. „Jeden bude na poli,“ pracovat za dne. „Ten druhý bude spát na loži,“ na druhé straně zeměkoule. Bude to celosvětové vytržení, a přijde se zvukem ponoukajícím, hlasem archanděla, a zazní Boží trouba. A vstanou mrtví v Kristu. A ona bude tajně vychvácená. Ó, miluji to! Ženich přichází a nevěsta se chystá, čeká na tento tajný moment, o kterém ona sama neví. Ale Ona se připravuje a obléká, očekávajíc na to.

¹¹² Na světě vidíme jeho ukazatele, že ona je připravená na soud. Vidíme znamení a zázraky v církvi, významné věci, které se konají.

Jakými lidmi máme být? Hotoví v každou chvíli, protože nevíme, kdy On přijde. „Budte hotoví, neboť nevíte, v kterou hodinu váš Pán přijde.“ Budte připraveni! Protože pak to už nebude možné, protože On řekl, že ne.

113 Kolik z vás, domnívám se, že jste všichni četli o těch pannách? Některé byly opatrné, některé bláznivé. Panna znamená „čistota“. Byli to všechno dobří lidé. Jedna každá z nich, panna, posvěcené nádoby Boží. Ale ty, které měly olej ve svých nádobách, vešly, a ty ostatní byly ponechány vně. Všechny byly panny, jedna každá. Lidé, na které nemůžete ukázat prstem kvůli nějaké špatnosti. Ony, jedna každá, věřily v příchod Páně. Byly hotové se jít s Ním setkat, ale některé z nich si nechaly zhasnout Olej.

114 Kéž by to nebyl tvůj případ. Uchovávej Olej ve své lampě. Olej je Duch, Duch svatý. Nedovol Mu nikdy vyschnout. Když pocítuješ, jak pohasíná tvoje láska, tvoje upřímnost vůči Kristu a vůči této Věci, rychle pospěš k Němu, který je zdrojem Oleje a kup si pro sebe naplnění Svatým Duchem.

115 Náš národ je ztracený, mravně zkažený a v úpadku. Naše politika je zkažená a ztracená. Naší vůdcové, ó Bože, co si počneme? Můžete tam dát dobrého člověka a vrátí se darebák.

116 Je zde pouze Jeden, kterého můžeme přivést, je to Pán Ježíš. Chystejme se na Jeho příchod.

117 Chci vám na závěr vyprávět krátký příběh, jež jsem slyšel před léty. Toto nenadálé, rychlé vytržení Církve!

118 Nu, řeknete: „Až se určité věci stanou, pak se připravím.“ Připrav se teď. Zrovna jsem vám pojednával o Pearl Harbournu a mnoha místech, na kterých odmítli naslouchat varování. Odmítli tomu naslouchat. Nezůstalo pro lidi nic, kromě Božského soudu. Prosím, ať se vám toto nestane.

119 Bez ohledu na to, čím se stane Branhamova modlitebna, ať se vám něco takového nestane. Budte služebníci Kristovi. Nehledě na to, co koná církev, vy buďte služebníci Kristovi. Toto není pro Branhamovu modlitebnu, stejně tak to není pro nějakou církev. Toto je pro jednotlivce, aby byli bedliví příchodu Páně. Musíte být hotoví. Já musím být hotov. Já si zametu před vlastními dveřmi. A je na tobě, aby sis zametl před těmi svými. Moje nech na pokoji. Ty musíš mít připraven svůj oděv.

120 Byl jeden významný rančer a vlastnil obrovský, mamutí ranč, daleko v severním Coloradu, nedaleko hor.

121 Jak všichni víte, i já jsem něco málo ve svém životě pracoval na ranči, jezdil jsem na koni, a tak dále. Jednou, když mne Bůh volal k sobě, seděl jsem ve starých, jednoduchých, texaských ostruhách s kroužkem, s puškou opřenou o sedlo, pistolí u svého boku; když jsem slyšel šumět tyto stromy, nějaký zvuk, jakoby hlas řekl: „Adame, kde jsi?“

122 A pohleděl jsem ke hvězdám, a bylo slyšet starého Slima, starého kovboje z Texasu, který foukal na hřeben přes kousek papíru.

*Tam u kříže, kde mřel můj Spasitel,
jsem za očistění z mých hříchů lkal;
tam pro mé hříchy byla použita Jeho krev;
buď sláva Jeho jménu.*

123 Přetáhl jsem deku přes obličej a pokoušel se schovat, protože Bůh pohlížel dolů na tyto pahorky.

124 Bylo to na jednom z těch rančů, kde tyto veliké přepravní společnosti nakupují svůj dobytek, vyhánějí ho do hor a pak, když se narodí telata, shánějí ho na podzim dolů a vypalují na nich znamení, a některé staré kusy a býčky prodávají, a tak dále a pokračují... shánějí svá velká stáda dobytka.

125 A na jistém ranči, jeho majitel nebo správce, nebo jak tomu zde říkáme „ten vrchní“, předák. On měl asi pět dcer. Byly to samé pěkné ženy, mladé, svobodné. Byla tam také jedna malá slečna, byla to sestřenice těch děvčat, a její otec a matka, oba zemřeli. A ona se tam dostala, aby byla... bydlela u svého...

126 A ta děvčata, to byla samé nápady a samá ozdůbka a šátečky, a tak dále. A s touto malou, bídnou holkou zacházely jako s dobytkem. Všechnu těžkou práci uvalily na ni. Ona tedy myla nádobí. A ony stály kolem a pěstovaly si nehty a dělaly si manikúru, a malovaly se rtěnkou a upravovaly se, víte, až moc úzkostlivě.

127 A začaly se tomu obzvlášť věnovat, když se dozvěděly, že z Chicaga, z té velké přepravní společnosti, která vlastnila toto hospodářství, jejich mladý, svobodný syn se chystal navštívit tento ranč. Ó, ony si nakoupily spoustu pěkných šatů! Ó! Oblékaly se a chystaly na jeho příchod! A každý večer se mluvilo jen o tom jak

okouzlit a svést toho mladého muže, a vdát se za něj. Toho, který... Pak se stát spolumajitelkou ranče, protože syn to všechno zdědí. A tak se připravovaly.

128 A tak vidíte, musí se podniknout nějaká příprava. Vy se připravujete připojením se k církvi nebo prostřednictvím nějaké jiné věci, která není vůbec podstatná. Musíte mít Olej ve vašich lampách. Rozumíte? Samotný oděv, říkáte: „Postavíme velký kostel. Budeme patřit k lepší denominaci. Postavíme Pánu píšťalové varhany. Uděláme plyšová sedadla.“ Toto není to, co Bůh požaduje.

129 Bůh vyžaduje spravedlnost svého Syna Krista Ježíše. To je roucho. Protože Bible říká: „Bílé roucho, do kterého se oděla, je spravedlnost svatých.“ A proto ona...

130 Tato děvčata si myslela, že budou připravena na příchod toho mladého muže. Samozřejmě, tato bídná sestřenice mi připomíná někde nějakého vyvrhele. Můžete si jí vážit. Byla to krásná žena, ale mezi nimi nebyla braná v úvahu, nebyla pokládána ani za příbuznou.

131 Toto je asi pravdivý obraz skutečné církve dnes, ve srovnání s těmi denominacemi. Nebyla braná v úvahu; nějaká nedenominační banda, banda vyvrhelů.

132 A tak tato malá chudinka pokračovala prostě ve své práci. A když přijel ten mladý muž...

133 Ony o tom nevěděly, ale on si přijel vyhledat manželku. Byl otrávený a znechucený těmi holkami z města, které jen postávaly a parádily se, a, ó, víte, držely se v blízkosti barů a jezdily v Cadilacích, a jiných prostředcích. Oni tím byli otrávení a unavení. On uvažoval: „Pojeďu na západ a vyhledám si opravdovou dívku, která bude skutečnou matkou pro mé děti. Ať je to někdo zcela nezávislý na těchto kruzích šicích kroužků a společnosti, a věcech, ať je to opravdová matka.“ Co našel, když tam přijel? Tu stejnou věc, kterou odsoudil v Chicagu.

134 Uvažuji o tom, jestli Pán Ježíš najde církev nebo pouhou denominaci, pouze „církve“ podle jména, bez Oleje v lampách, nepřipravenou k odchodu. Ó, mají pěkné šaty. Mají největší kostely, největší to a všechny ostatní věci. Ale Bůh o to nestojí. On má zájem o jednotlivce. Mohou mít nejlepší pastory, mohou mít nejlepší výbor Diakonů, ale On má zájem o tebe s Olejem. On přichází, aby vychválil tento Olej a nevěstu odsud.

135 A zatím co on, ten chlapec, hleděl na ně, cítil se sklíčen. A této noci se konalo něco na způsob... Onehdy, bylo to už dávno, říkali tomu „Charleston“, což se podobá rock-and-rollu. A měli uspořádat jeden z těch velkých mejdanů. Mnozí z vás si pamatujete ten starý tanec Charleston, který se tančil tehdy, když jsem byl dítětem, když jsem byl mladý. A oblékli se všichni do svých černobílých šatů, víte, aby mohli... Ó, říkalo se tomu „Charleston“ a „tmavý zadek“. Tak tomu říkali. A měli na sobě ty dvoubarevné šaty, a chystali se tancovat.

136 Ale ten chlapec byl znechucen kvůli tomuto zmatku. On hledal opravdovou dívku, a proto se vytratil z toho mejdanu. Pozoroval je. A vešel dovnitř a koukal na ně.

137 Tak je to s jiným Synem, o kterém vím. Jiný Syn vejde do vaší církve. On... Syn Boží, On přijde zde. Rozhlédne se dokola. Uvidí, že jste hezky oblečení. Pozná, že jste dobří členové. Ale On se dívá na něco jiného, než na pouhý moderní svět církve.

138 A tak, když se rozhlédl, za chvíli byl znechucen. A vyšel ven ze dveří.

139 A když se vracel, kráčet v měsíčním svitu a procházel kolem noclehárny, najednou uslyšel někoho si pobroukávat. Rozhlédl se. A tam šla ta malá dívka nesoucí velkou mísu pomyjí, za temné noci, bosá, vylít pomyje. Jakmile ji uviděl, jako kdyby něco řeklo: „To je ona. Toto je ona.“ A tak se jí postavil do cesty. A když ona... Právě když šla kolem ohrady pro dobytek, jakže, a tam stál on. Málem se zhroutila.

140 On řekl: „Dobrý den.“ A řekl: „Jak se jmenuješ?“ Řekla mu, jak se jmenuje a bylo to totéž příjmení, které měl šéf na ranči. Řekl: „Pak tedy nechápu, jak je to... Je to tvůj otec?“

141 Řekla: „Není. Jsem sestřenice, vidíte. Můj otec a on byli bratři. Mám stejné příjmení. Ale já... Je, je to šéf.“

142 Můžeš mít jméno církve, můžeš mít jméno Branham Tabernacle nebo metodista, nebo do jakékoli církve chodíte. To není to, příteli. Vidíš? Je to něco jiného. Je to tvůj charakter. To je to, na co hledí Bůh. Můžeš být metodista. Můžeš být baptista. Můžeš být presbyterián. To není ono. Je to charakter, na co hledí Bůh. A nikoliv pouze pozemský charakter, nýbrž charakter Svatého Ducha. „Tato znamení budou provázet ty, co uvěří,“ řekl Ježíš v 16. kapitole svatého Marka.

143 Nicméně, byla z toho tak vyvedená z míry, že on k ní promluvil. A sklopila svou malou hlavu a vběhla do domu.

144 On tam byl týden nebo dva a pozoroval to kolem dokola. Nic víc už neřekl, jen ji pozoroval. A oné noci před odjezdem... Měl odjet následující ráno. A uspořádali další veliký mejdan. A on ji hledal, ale nemohl ji najít. Věděl, že bude mýt znovu nádobí, a tak dále, a celou špinavou práci a vše, co mohli na ní uvalit.

145 A někdy je to totéž s opravdovou Církví Boží, která musí vzít na sebe špinavou práci, hanlivá jména, a je na ní házeno vše, co je podlé. A ona je ten velký, poskvrněný pták. Všichni ostatní ptáci se kolem ní shromažďují a vrhají se na ni. Je to tak. Její jméno je ale v Beránkově knize života. Jednou roztáhne svoje veliká křídla k odletu. Ona je připravená. Tyto skvrny znamenají, že byla pokropená krví Kristovou. Vidíte? Četli jste o tom ve vaší knize, v Bibli.

146 A tento chlapec zastihl tuto mladou slečnu, když vycházela. Řekl ji: „Pozoroval jsem tě. Neví o tom nikdo, jenom já.“ Řekl: „Přijel jsem si zde vyhledat manželku. A ze všeho, co jsem zde viděl, pouze ty jsi splnila tyto požadavky.“ Jak se cítila? Syn tohoto velkého muže ji nyní žádá, zda by se stala jeho ženou.

147 Jen si představte, jak se musely tyto dívky cítit, když vykoukly oknem a uviděly, jak se on drží za ruku s touto malou, opovrženou sestřenicí, ten muž, jehož se pokoušely okouzlit pomoci jejích nádherných ozdůbek a šatů, a svým výstředním chováním.

A on řekl: „Chtěla by sis mne vzít?“

„Ó,“ řekla, „pane, nejsem toho hodná.“

148 Stejně tak to cítí pravá Církev: „Nejsem toho hodná. Mohu... Kdybych jen mohla pomývat Tvé nádobí, to mi stačí.“ Chceš zaujmout toto místo? Chceš mýt nádobí po Večeři? Svolíš, aby ses jmenovala fanatik? Nebo jsi ochotná jít cestou s těmi několika opovrženci? Svolíš k tomu?

149 Jsi ochoten ve svém zaměstnání být označen takto: „Máme zde muže, je to náboženský fanatik, protože nepije, nekouří, netančí, nechodí za ženami?“ Je zde žena, která má skloněnou hlavu, chodí jako... dolů do města. Ona není... Ona se nepřipojí k našim kruhům?

150 Jsi ochoten podstoupit takovou cestu, připravit se na příchod Páně? Pokud máš... Pokud ano, budeš Jej očekávat, když přijde. Budeš se radovat z Jeho příchodu. Nebude to hrozná věc. Bude to ten nejgraciéznější moment, na jaký jen můžeš pomyslet, příchod Páně. „Všichni, kdo milují Jeho zjevení se.“

151 A proto, když on odjížděl, řekl jí, že se vrátí ve stanovenou dobu. Řekl: „Když začneš pozorovat...“ Bylo to v zimě. Řekl: „Když zpozoruješ, že začaly pučet stromy a keře a jiné věci se začínají probouzet k novému životu,“ řekl, „přibližně na jaře se vrátím.“

152 Nevím přesně, nemohu říci, že to je pravda, ale ta dívka vydělávala asi jenom dolar a sedmdesát pět centů týdně za svou práci. Ale šetřila každou jednu pencí. Proč? Připravovala se na svatbu. Šetřila své peníze na svatební šaty. Protože on řekl: „Budeme mít svatbu přímo tady na ranči, až se vrátím.“ Šetřila tedy své peníze po celý rok. Byla šťastná. Nevadilo jí mytí nádobí. Nevadilo ji žehlení prádla nebo zametání noclehárny, ať už to bylo cokoliv. Byla zasnoubená se šéfem ranče.

153 Proč se staráš o to, co říká tento svět, pravý křesťane? Proč se staráš o to, že jsme opovržení a odmítnuti? „Blahoslavení tiší, neboť oni obdrží v dědictví zemi.“ Šéfův Syn jednoho dne přijde a my odejdeme na Svatební večeři. Pak na tom tedy nezáleží, když miluješ Jeho zjevení se?

154 Potom, když už to bylo všechno... Míjely dny. Tyto malé dcery, malé sestřenice se ji posmívaly, tancovaly kolem ní, a dělaly všechno možné. „Nu,“ říkaly, „ty bídná hloupá padavko! Copak nevíš, že on... Jakže, on je stejný jako všichni ostatní muži. On si z tebe jenom tropil žerty.“

155 Ale Syn Boží si netropí žerty. „Nenarodí-li se člověk znovu, nemůže nikterak...“ Nezajímá mne, jak pěkně vypadáš, do kolika církví patříš, jaké máš postavení ve své zemi. Můžeš být politik. Můžeš být ve federální vládě. Můžeš být v Katolické, Presbyteriánské nebo jakékoli jiné církvi. Ale zde platí: „Nenarodí-li se člověk znovu, nemůže vejít. A tato znamení budou provázet ty, kdo uvěří.“ Já pouze cituji jeho Slovo.

156 Konečně nastala tato hodina, kdy ona začala sledovat, jak se na stromech ukazují poupata. Věděla, že tu bude co nevidět. A on řekl: „Pokusím se to udělat při západu slunce, abych se s tebou oženil a pospíchal odsud.“ A každý večer při západu slunce, když se ona... odcházela a přichystala se, oblékla si své skrovné svatební šaty a čekala před bránou.

157 A tyto malé sestřenice přicházely, posmívaly se jí, říkajíc: „Ty bídné, hloupé, negramotné dítě. Uvažuj, že ten muž, který vlastní... On je vlastně prezidentem této společnosti, *myslíš si*, že jeho syn se ožení

s takovou umývačkou nádobí!“

158 A on hledal počestnost, nikoli šaty. Měl dost peněz koupit si všechno nezbytné šatstvo.

159 Bůh se nestará o to, jak velkolepé jsou tvoje představy. On je Vlastníkem všeho zde na světě. A proto, On si přeje počestnost. On si přeje něco ryzího.

160 A tak nakonec jednoho večera, zatímco tam stála, ony se jí posmívaly, a říkaly ji, že je hloupá. Najednou uslyšely dusot *koňských* kopyt. Co se to jen děje? Z návrší jede čtyřkolka. Čtyřkolka je koňský vůz, otevřený nahoře, velice populární na západě. A koně jen ržají a přibližují se. Napříč návrším přijel kočár a zastavil se před bránou. A ona běžela naproti. Řekla: „Byla jsem si jistá, že přijedeš.“

Tak to má být s dnešní Církví.

161 Padla mu do náruče, a on řekl: „Moje milá, měl jsem zde na ranči nasazeného muže od té doby, co jsem odsud před rokem odjel, který mi přinášel zprávy o všem, cos dělala.“

162 Bůh má nasazeného Muže zde, v této modlitebně, dnes ráno, On se jmenuje Duch svatý. On zná tajemství vašich srdcí. Ví vše, co jste učinili nebo co si myslíte. On říká Otci vše, co činíte. On předává poselství tam a zpět.

163 On řekl: „A on mi donášel, že ty jsi očekávala a pracovala, trpělivě se lopotila, očekávajíc mého příchodu. Nu, bylas dlouhou dobu otrokyní, ale nyní dny tvého otroctví jsou ty tam. Přivezl jsem s sebou kazatele, který se nachází pod tímto růžovým mřížovím, a ty se staneš mou manželkou.“ Políbil ji, nasadil ji na prst svatební prsten, vzal a posadil jí vedle sebe ve čtyřkolce, a objal rukou. A odjeli odtamtud hledat ten nový, veliký palác na předměstí Chicaga (jen pro ty vybrané), kde by mohla žít jako jeho nevěsta.

164 Proč? Protože byla připravena. Ona žila a byla takovou ženou, jakou si on přál. A všechno se to stalo v okamžiku.

165 A tento nenadálý, tajný příchod Páně, o kterém tento svět neví, ale my o tom víme. Je to blízko. Nechtěj být jako ta mladá slečna, kterou svlékli donaha v Pearl Harbouru, odešla bys s hanbou. Buď jako ta, která se připravila a uchovala svoje ctnosti, a očekávala příchodu Páně, protože bude tajný a nenadálý.

166 Zatímco uvažujeme o těchto věcech, skloňme naše hlavy před

Tím, který přijde.

¹⁶⁷ Prvně než k Němu promluvíme, každý svým vlastním způsobem, každá žena, chlapec nebo dívka. A zatímco promluvíme k Němu a zvím, že Jeho tajný Agent, ten, kterého nevidíte vašimi očima, protože je tajným Agentem, požehnaný Duch svatý, který je v této budově. Přejete si, aby se On o vás zmínil dnes ráno před Otcem, že chcete být připraveni, a až On přijde odejít s Ním. Pokud ano, nechcete pozvednout vaše ruce k Němu? Nechť ti Pán žehná. Myslím si, že je prakticky každá ruka v této budově pozvednuta, rovněž i moje. „Chci, abys Ty, Duchu svatý, řekl Otci, ‚pohled‘ na mne. Zvolil jsem si jít s Jeho pohrdaným lidem. Já chci jít, chci být připraven. Chci být hotov teď, protože On může přijít dříve, než tato bohoslužba skončí.“

*Národy se hroutí, Izrael probouzí,
znamení, která předpověděli proroci;
Dny pohanů sečteny, děsí se zrušení;
vraťte se, ó, rozptýlení, do svých domovů.*

*Den vykoupení je blízko,
lidská srdce se děsí;
buďte plni Ducha, mějte ozdobené své lampy,
hleďte vzhůru, vaše vykoupení je blízko.
Fíkovník už roste; Izrael se vrací.*

¹⁶⁸ Ó, Bože! Fíkovník už pustil poupata, Izrael se vrací jako národ! Když jsem slyšel dnes ráno, jak náš pastor říkal, abychom se modlili za Izraele! Copak nevíte, že už na něm vyrážejí poupata? On musí přijít v tomto čase.

¹⁶⁹ Když jsem prohlížel ten článek *Tři minuty před půlnocí*, viděl jsem to na moji vlastní kameře, spíše projektoru v suterénu, jak tito staří, zmrzačení Židé připlouvají na lodích a všelijak z celého světa. Reportér se zeptal: „Vrátili jste se do své vlasti, abyste ve vlasti zemřeli?“ On řekl: „Nikoliv. Přijeli jsme uvidět Mesiáše.“

¹⁷⁰ Fíkovník roste. Copak to nevidíte? Den Vykoupení je blízko.

*Falešní proroci lžou, popírají Božskou pravdu,
že Ježíš Kristus je naším Bohem;*

Copak nevidíte, kde se nacházíme?

*Ale my budeme chodit, kde kráčeli apoštolé.
Den vykoupení je blízko,
lidská srdce se děsí;
Pomyslete na to!
Budte plní Ducha, mějte ozdobené své lampy,
hledte vzhůru, vaše Vykoupení je blízko.*

¹⁷¹ Pane Bože, v tuto velikou chvíli, když pohlížím na toto malé shromáždění a vidím zardělé obličejy a slzy tekoucí po tvářích, jsme si vědomí, že tento veliký, tajný Agent stojí blízko, Duch svatý.

¹⁷² Dej nám zvolit cestu těch několika pohrdaných Pánových. Pokud zde jsou malé zábrany k sousedům, mezi lidmi, uprostřed církve, ať je to cokoliv, to nemá s námi nic společného. Neposkvrníme více našeho roucha věcmi tohoto světa. Protože Ty jednou přijdeš, ve chvílce, v okamžiku, v tom nenadálém, tajném vytržení Tvé Církve. Přijdeš zpoza pahorku času, horizontální duhou zachvátit Církev, protože Písmo říká: „Trouba Boží zazní. A mrtví v Kristu povstanou. A my uchvázeni budeme s nimi v povětří, vstříc Pánu, a tak navždy s Pánem budeme. A proto potěšujte se jedni druhých těmito slovy.“

¹⁷³ Nechť se to rozezní hluboce v srdcích tohoto shromáždění dnešního rána. Budeme Tě oslavovat v Ježíšově jménu. Amen.

